

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

עירובין-כל גגות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תניא כוותיה דרב, תניא כוותיה דרב יהודה.												■
כל גגות העיר רשות אחת הן, ואסור להעלות ולהוריד מן הגגין לחצר ומן החצר לגגין, וכלים ששבתו בחצר - מותר לטלטלן בחצר. בגגין - מותר לטלטלן בגגין, ובלבד שלא יהא גג גבוה עשרה או נמוך עשרה, דברי רבי מאיר.	תניא כוותיה דרב: [רבי מאיר]											◊
כל אחד ואחד רשות לעצמו, ואין מטלטלין בו אלא בארבע.	חכמים:											◊
כשהיינו לומדים תורה אצל רבי שמעון בתקוע היינו מעלין שמן ואלונגות מגג לגג, ומגג לחצר, ומחצר לחצר, ומחצר לקרפף, ומקרפף לקרפף אחר, עד שהיינו מגיעין אצל המעיין שהיינו רוחצין בו.	תניא כוותיה דרב יהודה - אמר רבי:											◊
אמר רבי יהודה מעשה בשעת הסכנה והיינו מעלין ספר תורה מחצר לגג ומגג לחצר ומחצר לקרפף לקרות בו.	[רבי יהודה]											◊
אין שעת הסכנה ראייה.	אמרו לו:											■
רבי שמעון אומר אחד גגין וכו'.												■
הלכה כרבי שמעון, והוא שלא עירבו. אבל עירבו - לא, דגורין דילמא אתי לאפוקי מאני דבתים לחצר.	רב:											◊
בין עירבו בין שלא עירבו.	שמואל:											◊
בין עירבו ובין שלא עירבו	וכן אמר רבי יוחנן:											■
לשמואל ולרבי יוחנן, יאמרו: שני כלים בחצר אחת, זה מותר וזה אסור	מתקיף לה רב חסדא:											◊
רבי שמעון לטעמיה דלא גזר.												!
למה הדבר דומה - לשלש חצירות הפתוחות זו לזו ופתוחות לרשות הרבים, ועירבו שתי החיצונות עם האמצעית. היא מותרת עמהן והן מותרות עמה, ושתי החיצונות אסורין זו עם זו.	דתנן, אמר רבי שמעון:											!
ולא גזר דילמא אתי לאפוקי מאני דהא חצר להא חצר - הכי נמי לא גורין דילמא אתי לאפוקי מאני דבתים לחצר.												!
אחד גגות אחד חצירות ואחד קרפפות - רשות אחת הן לכלים ששבתו בתוכן, ולא לכלים ששבתו בתוך הבית.	מתיב רב ששת, רבי שמעון:											◊
אי אמרת בשלמא דעירבו - היינו דמשכחת לה מאני דבתים בחצר. אלא אי אמרת בשלמא עירבו - היכי משכחת לה מאני דבתים בחצר?												◊
בכומתא וסודרא.	הוא [רב ששת] מותיב לה והוא מפרק לה:											!
אנשי חצר ואנשי מרפסת ושכחו ולא עירבו, כל שגבוה עשרה טפחים - למרפסת, פחות מכאן - לחצר. במה דברים אמורים - שהיו אלו של רבים ואלו של רבים, ועירבו אלו לעצמן ואלו לעצמן, או של יחידים שאין צריכין לערב. אבל היו של רבים, ושכחו ולא עירבו - גג וחצר ואכסדרה ומרפסת כולן רשות אחת	תא שמע:											◊
טעמא - דלא עירבו, הא עירבו - לא												◊
הא מני - רבנן היא.												!
דיקא נמי, דלא קתני קרפף ומבוי, שמע מינה.												■
חמש חצירות הפתוחות זו לזו ופתוחות למבוי, ושכחו כולם ולא עירבו - אסור להכניס ולהוציא מחצר למבוי, ומן המבוי לחצר. וכלים ששבתו בחצר - מותר לטלטלן בחצר, ובמבוי אסור.	תא שמע: [חכמים]											◊
מתיר, שהיה רבי שמעון אומר: כל זמן שהן של רבים ושכחו ולא עירבו, גג וחצר ואכסדרה ומרפסת וקרפף ומבוי - כולן רשות אחת הן.	רבי שמעון:											◊
טעמא - דלא עירבו, הא עירבו - לא												◊
מאי לא עירבו. - לא עירבו חצירות בהדי הדדי, הא חצר ובתים - עירבו.												!
והא לא עירבו קתני												◊
מאי לא עירבו - לא נשתתפו.												!
ואיבעית אימא: רבי שמעון לדבריהם דרבנן קאמר להו לדידי לא שניא עירבו ולא שניא לא עירבו, אלא לדידכו - אודו לי מיהת דהיכא דלא עירבו רשות אחת היא. ואמרו ליה רבנן: לא, שתי רשויות הן.												!

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא- key:	

Talmud Navigator

עירובין- כל גגות	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	צא:
ובמבוי אסור.	מימרא	אמר מר:												צא: <
לימא מסייע ליה לרבי זירא אמר רב														צא: ⚡
מבוי שלא נשתתפו בו - אין מטלטלין אלא בארבע אמות		דאמר רבי זירא אמר רב:												צא: ⚡
אימא ולמבוי אסור.														צא: !
היינו רישא														צא: ⚡
משנה יתירה איצטריכא ליה, מהו דתימא: כי פליגי רבנן עליה דרבי שמעון - הני מילי היכא דעירבו, אבל היכא דלא עירבו - מודו ליה, קא משמע לן.														צא: !
מי אמר רבי יוחנן הכי?		רבינא לרב אשי:												צב. ⚡
הלכה כסתם משנה.		והא אמר רבי יוחנן:												צב. ⚡
כותל שבין שתי חצירות, גבוה עשרה ורוחב ארבעה - מערבין שנים ואין מערבין אחד. היו בראשו פירות - אלו עולין מכאן ואוכלים, ואלו עולין מכאן ואוכלים, ובלבד שלא יורידו למטה		ותנן:												צב. ⚡
מאי למטה - למטה לבתים.														צב. !
ובלבד שלא יהא זה עומד במקומו ואוכל, וזה עומד במקומו ואוכל		והא תני רבי חיאי:												צב. ⚡
וכי רבי לא שנאה, רבי חיאי מנין לז?		אמר ליה: [רב אשי]												צב. !
שתי חצירות חורבה אחת ביניהם, אחת עירבה ואחת לא עירבה. אמר רב הונא: נתנין אותה לזו שלא עירבה, אבל לשעירבה - לא, דילמא אתי לאפוקי מאני דבתים לחורבה.		אתמר: [רב הונא]												צב. ⚡
אף לשעירבה, ושתיהן אסורות ואם תאמר שתיהן מותרות, מפני מה אין נתנין חצר שלא עירבה לחצר שעירבה		חיאי בר רב:												צב. ⚡
התם כיון דמנטרי מאני דבתים בחצר אתי לאפוקי, הכא בחורבה כיון דלא מנטרי מאני דחצר בחורבה - לא אתי לאפוקי.														צב. ⚡
אף לשעירבה, ושתיהן מותרות.		איכא דאמרי, חיאי בר רב:												צב. ⚡
ואם תאמר שתיהן אסורות - לפי שאין נתנים חצר שלא עירבה לחצר שעירבה.														צב. ⚡
התם כיון דמנטרי מאני דבתים בחצר לא שרו בהו רבנן, דאתי לאפוקי, אבל בחורבה - לא מנטרי.														צב. !
גג גדול סמוך לקטן - הגדול מותר והקטן אסור.														צב. ■
חצר גדולה שנפרצה לקטנה - גדולה מותרת וקטנה אסורה, מפני שהיא כפתחה של גדולה.														צב. ■
למה ליה למיתני תרת?														צב. ⚡
לרב קתני גג דומיא דחצר מה חצר מנכרא מחיצתא - אף גג נמי מנכרא מחיצתא. ולשמואל גג דומיא דחצר מה חצר דקא דרסי לה רבים - אף גג נמי דקא דרסי ליה רבים.														צב. !
שמע מינה ממיתנין: דיורי גדולה בקטנה, ואין דיורי קטנה בגדולה.		יתבי רבה ורבי זירא ורבה בר רב חנן, ויתבי אביי גבייהו, ויתבי												צב. ⚡
כיצד? גפנים בגדולה - אסור לזרוע את הקטנה, ואם זרע - זרעין אסורין, גפנים מותרין. גפנים בקטנה - מותר לזרוע את הגדולה.														צב. ⚡
אשה בגדולה וגט בקטנה - מתגרשת. אשה בקטנה וגט בגדולה - אינה מתגרשת.														צב. ■
צבור בגדולה ושליח צבור בקטנה - יוצאין ידי חובתן. ציבור בקטנה ושליח צבור בגדולה - אין יוצאין ידי חובתן.														צב. ■
תשעה בגדולה ויחיד בקטנה - מצטרפין, תשעה בקטנה ואחד בגדולה - אין מצטרפין.														צב. ■
צואה בגדולה - אסור לקרות קריאת שמע בקטנה, צואה בקטנה - מותר לקרות קריאת שמע בגדולה.														צב. ■

statement-מימרא ■ **disputants-חולקים** ◆
challenge-קושיא ⚡ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review** ◊
question-שאלה ^ **מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment** <
answer-תירוץ! ! **מעשה-story** O
proof-ראיה ■ **מקרא-key**:

Talmud Navigator

עירובין-כל גגות	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
אם כן מצינו מחיצה לאיסור, שאילמלי אין מחיצה - מרחיק ארבע אמות וזורע, ואילו השתא אסורה	אמר להו אביי:									ז	◊	צב:
ולא מצינו מחיצה לאיסור?	רבי זירא לאביי:									ז	◊	צב:
חצר גדולה שנפרצה לקטנה - גדולה מותרת וקטנה אסורה, מפני שהיא כפתחה של גדולה.	והא תנן:									ז	◊	צב:
ואילו השוה את גיפופיה - גדולה נמי אסורה										ז	◊	צב:
התם סילוק מחיצות הוא.	אמר ליה: [אביי]									!	◊	צב:
ולא מצינו מחיצה לאיסור?	רבא לאביי:									ז	◊	צב:
סיכך על גבי אכסדרה שיש לה פצימין - כשירה, ואילו השוה פצימיה - פסולה	והא אתמר:									ז	◊	צג:
לדידי - כשירה, לדידך - סילוק מחיצות היא.	אמר ליה אביי:									!	◊	צג:
ולא מצינו מחיצה לאיסור?	רבה בר רב חנן לאביי:									ז	◊	צג:
בית שחציו מקורה וחציו אינו מקורה, גפנים כאן - מותר לזרוע כאן. ואילו השוה את קריו - אסור	והתניא:									ז	◊	צג:
התם סילוק מחיצות הוא.	אמר ליה: [אביי]									!	◊	צג:
ולא מצינו מחיצה לאיסור?	שלח ליה רבא לאביי ביד רב שמעיה בר זעירא:									ז	◊	צג:
יש במחיצות הכרם להקל ולהחמיר? כיצד? כרם הנטוע עד עיקר מחיצה - זורע מעיקר מחיצה ואילך, שאילו אין שם מחיצה מרחיק ארבע אמות וזורע, וזה הוא מחיצות הכרם להקל. ולהחמיר כיצד? היה משוך מן הכותל אחת עשרה אמה - לא יביא זרע לשם, שאילמלי אין מחיצה - מרחיק ארבע אמות וזורע, וזהו מחיצות הכרם להחמיר	והתניא:									ז	◊	צג:
ולייטעמך, אותכן ממתניתין	אמר ליה: [אביי]									!	◊	צג:
קרחת הכרם, בית שמאי אומרים: עשרים וארבע אמות	דתנן:									!	◊	צג:
שש עשרה אמה.	בית הלל:									!	◊	צג:
מחול הכרם: בית שמאי אומרים: שש עשרה אמה	[בית שמאי]									!	◊	צג:
שתים עשרה אמה.	בית הלל:									!	◊	צג:
ואיזו היא קרחת הכרם - כרם שחרב אמצעיתו. אם אין שם שש עשרה אמה - לא יביא זרע לשם, היו שם שש עשרה אמה - נותן לו כדי עבודתו, וזורע את המותר.										!	◊	צג:
אי זו היא מחול הכרם - בין הכרם לגדר. שאם אין שם שתים עשרה אמה - לא יביא זרע לשם, היו שם שתים עשרה אמה - נותן לו כדי עבודתו וזורע את המותר.										!	◊	צג:
אלא התם לאו היינו טעמא - דכל ארבע אמות לגבי כרם - עבודת הכרם, לגבי גדר - כיון דלא מזדערן - אפקורי מפקר להו. דביני ביני, אי איכא ארבע - חשיבן, ואי לא - לא חשיבן.										!	◊	צג:
שלשה קרפיות זה בצד זה, ושנים החיצונים מגופפים והאמצעי אינו מגופף, ויחיד בזה ויחיד בזה ויחיד בזה - נעשה כשיירא ונותנין להן כל צורכן ודאי. אמצעי מגופף ושנים החיצונים אינן מגופפין, ויחיד בזה ויחיד זה ויחיד בזה - אין נותנין להם אלא בית שש	רב יהודה:									!	◊	צג:
אחד בזה ואחד בזה ושנים באמצעי מהו? - אי להכא נפקי - תלתא הוו, ואי להכא נפקי - תלתא הוו. או דילמא: חד להכא נפיק, וחד להכא נפיק.	איבעיא להו:									!	◊	צג:
ואם תימצי לומר: חד להכא נפיק וחד להכא נפיק שנים בזה ושנים בזה, ואחד באמצעי מהו? הכא ודאי, אי להכא נפיק - תלתא הוו, ואי להכא נפיק - תלתא הוו, או דלמא: אימר להכא נפיק, ואימר להכא נפיק?										!	◊	צג:
והלכתא: בעיין לקולא.										!	◊	צג:
גידוד חמשה ומחיצה חמשה - אין מצטרפין, עד שיהא או כולו בגידוד או כולו במחיצה.	רב חסדא:									!	◊	צג:
שתי חצירות זו למעלה מזו, ועליונה גבוהה מן התחתונה עשרה טפחים, או שיש בה גידוד חמשה ומחיצה חמשה - מערבין שנים ואין מערבין אחד. פחות מכאן - מערבין אחד ואין מערבין שנים	מיתבי:									!	◊	צג:

■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof
 ◆ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 :מקרא-key

עירובין-כל גגות		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
מודה רב חסדא בתחונה, הואיל ורואה פני עשרה.	רבא:									!	◇	צג:			
אי הכי, תחתונה תערב שנים ולא תערב אחד, עליונה לא תערב לא אחד ולא שנים									ז			צג:			
כגון שהיתה עליונה מגופפת עד עשר אמות.	רבה בר עולא:									!	◇	צג:			
פחות מכאן - מערבין אחד ואין מערבין שנים.	אי הכי אימא סיפא:								ז		◇	צג:			
אי בעיא - חד תערב, אי בעיא - תרי תערב									ז			צג:			
כגון שנפרצה התחונה במלואה לעליונה.	רבה בריה דרבא:									!	◇	צג:			
אי הכי, תחתונה - חד תערב תרי לא תערב, עליונה, אי בעיא - תרי תערב, אי בעיא - חד תערב									ז		◇	צג:			
אין הכי נמי וכי קתני פחות מכאן מערבין אחד ואין מערבין שנים - אתחונה.										!	◇	צג:			
גידוד חמשה ומחיצה חמשה מצטרפין.	דרש מרימור:										■	◇	צג:		
אשכחיה רבינא לרב אחא בריה דרבא, אמר ליה: תני אמימר מידי בגידוד חמשה ובמחיצה?	[רבינא]										^		צג:		
אמר ליה: לא.	[רב אחא בריה דרבא]										!		צג:		
והלכתא: גידוד חמשה ומחיצה חמשה - מצטרפין.											■	◇	צג:		
דירין הבאין בשבת מהו שיאסרו?	בעי רב הושעיא:											^	◇	צג:	
חצר גדולה שנפרצה לקטנה - הגדולה מותרת והקטנה אסורה, מפני שהיא כפתחה של גדולה.	רב חסדא: תא שמע:										■	ז	◇	צג:	
אימר מבעוד יום נפרצה.	רבה:											!		צג:	
לא תימא מר אימר, אלא ודאי מבעוד יום נפרצה	אמר ליה אבוי:											■		צג:	
בעי מיניה מרב הונא, ובעי מיניה מרב יהודה: עירב דרך הפתח ונסתם הפתח, עירב דרך חלון ונסתם החלון מהו? ואמר לי: שבת. כיון שהותרה - הותרה.	דהא מר [רבה] הוא דאמר:											■	■	צג:	
כותל שבין שתי חצירות שנפל, רב אמר: אין מטלטלין בו אלא בארבע אמות	אתמר: [רב]											◆	■	◇	צג:
זה מטלטל עד עיקר מחיצה, וזה מטלטל עד עיקר מחיצה.	שמואל:											◆	■	◇	צג:
והא דרב לאו בפירוש אתמר, אלא מכללא אתמר.												■		צג:	
דרב ושמואל הוו יתבי בההוא חצר, נפל גודא דביני ביני.												○	◇	צג:	
אמר להו שמואל: שקולו גלימא נגידו בה.	[שמואל]											■	○	◇	צג:
אהדרינהו רב לאפיה.	[רב]											○		◇	צג:
אמר להו שמואל: אי קפיד אבא - שקולו המייני' וקטרו בה.	[שמואל]											○		צג:	
ולשמואל למה לי הא?												ז		צג:	
זה מטלטל עד עיקר מחיצה, וזה מטלטל עד עיקר מחיצה.	הא אמר: [שמואל]											■	ז	◇	צג:
שמואל עביד לצניעותא בעלמא.												!		צג:	
ורב, אי סבירא ליה דאסיר - לימא ליה												ז		צג:	
אתריה דשמואל הוה.												!		צג:	

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 ^ שאלה-challenge
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 :מקרא-key

עירובין-כל גגות		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אי הכי, מאי טעמא אהדרינהו לאפיה?										◊	צד.
דלא נימרו כשמואל סבירא ליה										◊	צד.
חצר שנפרצה לרשות הרבים, המכניס מתוכה לרשות היחיד או מרשות היחיד לתוכה - חייב, דברי רבי אליעזר.	[רבי אליעזר]									◊ ■	צד. מ
מתוכה לרשות הרבים או מרשות הרבים לתוכה - פטור, מפני שהיא ככרמלית.	חכמים:									◊ ■	צד. מ
ורבי אליעזר, משום דנפרצה לרשות הרבים הוויא לה רשות הרבים?										◊	צד. ג
אין, רבי אליעזר לטעמיה.										!	צד.
רבים שבררו דרך לעצמן - מה שבררו בררו.	דתניא, רבי יהודה אומר משום רבי אליעזר:									◊ !	צד.
איני?										◊	צד.
והוא שאבדה להן דרך באותו שדה.	והאמר רב גידל אמר רב:									◊	צד.
וכי תימא: הכא נמי כגון שאבדה לה דרך באותה חצר										!	צד.
עד מקום מחיצה מחלוקת	והאמר רבי חנינא:									◊	צד.
אימא: על מקום מחיצה מחלוקת.										!	צד.
ואיבעית אימא: בצדי רשות הרבים קמיפלגי										!	צד.
צדי רשות הרבים - כרשות הרבים דמו	דברי אליעזר סבר:									◊ !	צד.
צדי רשות הרבים - לאו כרשות הרבים דמו.	ורבנן סברי:									◊ !	צד.
ולפלוג בצדי רשות הרבים בעלמא										◊	צד.
אי אפליגו בצדי רשות הרבים בעלמא - הוה אמרינן: כי פליגי רבנן עליה דרבי אליעזר - הני מילי היכא דאיכא חיפופי, אבל היכא דליכא חיפופי - אימא מודו ליה, קא משמע לן.										!	צד.
והא מתוכה קאמר										◊	צד.
אידי דאמור רבנן מתוכה אמר איהו נמי מתוכה.										!	צד.
ורבנן, אמר רבי אליעזר צדי רשות הרבים, ומהדרו ליה אינהו מתוכה?										◊	צד.
מי לא קא מודית לן היכא דטילטל מתוכה לרשות הרבים, ומרשות הרבים לתוכה דפטור - מפני שהיא כרמלית, צדי נמי לא שנא.	הכי קאמרי ליה רבנן לרבי אליעזר:									!	צד.
ורבי אליעזר										◊	צד.
התם לא קא דרסי לה רבים, הכא - קא דרסי לה רבים.	[רבי אליעזר]									!	צד.
חצר שנפרצה לרשות הרבים משתי רוחותיה, וכן בית שנפרץ משתי רוחותיו, וכן מבוי שנטלו קורותיו או לחזיו - מותרים באותו שבת, ואסורים לעתיד לבא, דברי רבי יהודה.	[רבי יהודה]									◊ ■	צד. מ
אם מותרין לאותו שבת - מותרין לעתיד לבא, ואם אסורין לעתיד לבא - אסורין לאותו שבת.	רבי יוסי:									◊ ■	צד. מ
במאי עסקינן?										◊ ^	צד. ג
אילימא בעשר										!	צד.
מאי שנא מרוח אחת - דאמר פיתחא הוא, משתי רוחות נמי פיתחא הוא										◊	צד.
אלא ביתר מעשר										!	צד.

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 ^ מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

עירובין-כל גגות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי הכי אפילו מרוח אחת נמי									ז			צד.
לעולם בעשר, וכגון שנפרצה בקרן זוית, דפיתהא בקרן זוית לא עבדי אינשי.	רב:								!	♦		צד.
וכן בית שנפרץ משתי רוחותיו.												צד:
מאי שנא מרוח אחת - דאמרינן פי תקרה יורד וסותם משתי רוחות נמי, לימא פי תקרה יורד וסותם									ז			צד:
כגון שנפרץ בקרן זוית, וקירוי באלכסון, דליכא למימר פי תקרה יורד וסותם.	אמרי דבי רב משמיה דרב:								!			צד:
אפילו ביתר מעשר.	שמואל:								!	♦		צד:
אי הכי, מרוח אחת נמי									ז			צד:
משום בית.									!			צד:
ובית גופיה תקשי, מאי שנא מרוח אחת - דאמרינן פי תקרה יורד וסותם, משתי רוחות נמי נימא פי תקרה יורד וסותם									ז			צד:
ותו: מי אית ליה לשמואל פי תקרה יורד וסותם?									ז			צד:
אכסדרה בבקעה רב אמר: מותר לטלטל בכולה	והא אתמר:[רב]								ז	■		צד:
אין מטלטלין בה אלא בארבע אמות	שמואל:								ז	■		צד:
הא לא קשיא, כי לית ליה - בארבע, אבל בשלש - אית ליה.									!			צד:
מכל מקום קשיא									ז			צד:
כגון שנפרץ בקרן זוית וקירוי באלכסון	כדאמרי בי רב משמיה דרב:								!	■		צד:
הכא נמי: כגון שנפרץ בקרן זוית, וקירוי בארבע.									!			צד:
שמואל לא אמר כרב - אלכסון לא קתני.										■		צד:
ורב לא אמר כשמואל - אם כן הויה ליה אכסדרה, ורב לטעמיה										■		צד:
אכסדרה מותר לטלטל בכולה.	דאמר:[רב]									■	■	צד:
אכסדרה בבקעה, רב אמר: מותר לטלטל בכולה	דאיתמר:[רב]								♦	■		צד:
אין מטלטלין בה אלא בארבע אמות.	שמואל:								♦	■		צד:
מותר לטלטל בכולה, אמרינן פי תקרה יורד וסותם	רב:									■		צד:
אין מטלטלין בה אלא בארבע אמות, לא אמרינן פי תקרה יורד וסותם.	שמואל:									■		צד:
בעשר כולי עלמא לא פליגי, כי פליגי - ביתר מעשר.										■		צד:
ביתר - כולי עלמא לא פליגי, כי פליגי - בעשר.	ואיכא דאמרי:									■		צד:
קורה ארבעה מתיר בחורבה.	והא דאמר רב יהודה:								ז	■		צד.
קורה ארבעה מתיר במים.	ורב נחמן אמר רבה בר אבון:								ז	■		צד.
מני?									ז			צד.
להך לישנא דאמרת בעשר לא פליגי - בעשר, ודברי הכל. להך לישנא דאמרת בעשר פליגי - כרב.									!			צד.

<p>מִמְרָא-statement קוּשְׁיָא-challenge שְׂאֵלָה-question תִּירוּן-answer רְאִיָּה-proof</p>	<p>חֻלְקִים-disputants נְקוּדָה מְרֻכְזֵת לְסִיכּוּם וחֻזְרָה-central point for summary and review מּוּבָאָה שֶׁל פִּסְקָה קוּדְמַת-insertion of an earlier segment מְעַשֶׂה-story</p>
מְקָרָא-key:	

עִירוּבֵין-כָּל גִּגוֹת		Talmud Navigator										
מִמְרָא	מֵאֵן דָּאֵמַר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לימא אביי ורבא בפלוגתא דרב ושמואל קמילגי											ז	ו
סיכך על גבי אכסדרה שיש לה פצימין - כשירה.	דאיתמר:										ז	ו
אין לה פצימין אביי אמר: כשירה	[אביי]										ז	ו
פסולה.	רבא:										ז	ו
כשירה, אמר: פי תקרה יורד וסותם.	אביי:										ז	ו
פסולה, לא אמר פי תקרה יורד וסותם.	רבא:										ז	ו
לימא אביי כרב, ורבא כשמואל											ז	ו
אליבא דשמואל כולי עלמא לא פליגי, כי פליגי - אליבא דרב.											!	ו
אביי - כרב.	[אביי]										!	ו
ורבא - עד כאן לא קאמר רב התם - אלא דהני מחיצות לאכסדרה עבידי. אבל הכא, דהני מחיצות לאו לטוכה עבידי - לא.	[רבא]										!	ו
אם מותרין [וכו']	רבי יוסי:											■
רבי יוסי לאסור או להתיר?	איבעיא להו:											^
לאסור.	רב ששת:											!
לאסור.	וכן אמר רבי יוחנן:											!
כשם שאסורין לעתיד לבא כך אסורין לאותו שבת.	תניא נמי הכי, אמר רבי יוסי:											■
הלכה כרבי יוסי	איתמר, רב חייא בר אשי אמר רב:											■
הלכה כרבי יהודה.	שמואל:											■
ומי אמר שמואל הכי?												ז
במה דברים אמורים - בעירובי תחומין, אבל בעירובי חצירות - מערבין בין לדעת בין שלא לדעת, לפי שזכין לאדם שלא בפניו ואין חבין שלא בפניו.	והתנן, אמר רבי יהודה:											■
הלכה כרבי יהודה. ולא עוד אלא, כל מקום ששנה רבי יהודה בעירובין - הלכה כמותו.	ואמר רב יהודה אמר שמואל:											■
אמר שמואל אפילו במבוי שניטל קורתו או לחייו?	ואמר ליה רב חנא בגדתא לרב יהודה:											^
בעירובין אמרתי לך, ולא במחיצות.	ואמר ליה: [רב יהודה]											!
לדידי מפרשא לי מיניה דשמואל, כאן - שנפרצה לכרמלית, כאן - שנפרצה לרשות הרבים.	רב ענן:											!
הבונה עלייה על גבי שני בתים, וכן גשרים המפולשים - מטלטלין תחתיהן בשבת, דברי רבי יהודה.	[רבי יהודה]											■
אוסרין.	חכמים:											■
מערבין למבוי המפולש	ועוד אמר רבי יהודה:											■
אוסרין.	חכמים:											■
לא תימא היינו טעמא דרבי יהודה משום דקא סבר שתי מחיצות דאורייתא, אלא משום דקסבר: פי תקרה יורד וסותם.	רבה:											■
מי שיש לו שני בתים משני צידי רשות הרבים - עושה לחי מכאן ולחי מכאן, או קורה מכאן וקורה מכאן, ונושא ונותן באמצע.	איתיביה אביי: יתר על כן אמר רבי יהודה:											■

Talmud Navigator

statement-מימרא- ■ challenge-קושיא- ♪ question-שאלה- ^ answer-תירוץ- ! proof-ראיה- ■		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																		
disputants-חולקים- ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- < story-מעשה- O	key-מקרא-:																			
עירובין-כל גגות	מימרא	מאן דאמר																		
אין מערבין רשות הרבים בכך	אמר לוי: [חכמים]																			צה.
מההיא - אין, מהא - ליכא למשמע מינה.	אמר ליה: [רבה]																			צה.
מתניתין נמי דיקא, מדקתני ועוד אמר רבי יהודה מערבין במבוי המפולש וחכמים אוסרין. אי אמרת בשלמא משום דקא סבר פי תקרה יורד וסותם - היינו דקתני ועוד, אלא אי אמרת משום דקא סבר שתי מחיצות דאורייתא - מאי ועוד? - שמע מינה.	רב אשי:																			צה.
הדרן עלך כל גגות																				

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

עירובין-המוצא תפילין		Talmud Navigator																					
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ		
המוצא תפילין - מכניסן זוג זוג	[ת"ק]																						מ
שנים שנים.	רבן גמליאל:																						מ
במה דברים אמורים - בישנות, אבל בחדשות - פטור.																							צה
מצאן צבתים או כריכות - מחשיך עליהן ומביאן																							צה
ובסכנה - מכסן והולך לו.	[ת"ק]																						צה
נותנן לחבירו, וחבירו לחבירו, עד שמגיע לחצר החיצונה. וכן בנו - נותנו לחבירו, וחבירו לחבירו, אפילו מאה.	רבי שמעון:																						צה
נותן אדם חבית לחבירו, וחבירו לחבירו אפילו חוץ לתחום.	רבי יהודה:																						צה
לא תהלך זו יותר מרגלי בעליה.	אמרו לו:																						צה
זוג אחד - אין, טפי - לא.																							צה
לימא תנן סתמא דלא כרבי מאיר, דאי כרבי מאיר																							צה
לובש כל מה שיכול ללבוש, ועוטף כל מה שיכול לעטוף.	האמר: [רבי מאיר]																						צה
ולשם מוציא כל כלי תשישו, ולובש כל מה שיכול ללבוש, ועוטף כל מה שיכול לעטוף	דתנן:																						צה
וההיא סתמא, ממאי דרבי מאיר היא																							צה
לובש ומוציא, ופושט ולובש ומוציא ופושט, אפילו כל היום כולו דברי רבי מאיר.	דקתני עלה: [רבי מאיר]																						צה
אפילו תימא רבי מאיר. התם - דרך מלבושו - כחול שווייה רבנן, והכא דרך מלבושו - כחול שווייה רבנן. התם דבחול כמה דבעי לבייש - לענין הצלה נמי שרו ליה רבנן. הכא דבחול נמי, זוג אחד - אין, טפי - לא, לענין הצלה נמי: זוג אחד - אין, טפי - לא.	רבא:																						צה
רבן גמליאל אומר שנים שנים.																							<
מאי קסבר?																							^
אי קסבר שבת זמן תפילין הוא																							!
זוג אחד - אין, טפי לא.																							?
ואי קסבר שבת לאו זמן תפילין הוא, ומשום הצלה דרך מלבוש שרו ליה רבנן																							!
אפילו טפי נמי																							?
לעולם קסבר: שבת לאו זמן תפילין הוא, וכי שרו רבנן לענין הצלה - דרך מלבוש במקום תפילין.																							!
אי הכי, זוג אחד נמי - אין, טפי - לא																							?
מקום יש בראש להניח בו שתי תפילין.	רב שמואל בר רב יצחק:																						!
הניחא דראש, דיד מאי איכא למימר?																							?
פעמים שאדם בא מן השדה והבילתו על ראשו, ומסלקן מראשו וקושרן בזרועו.	כדרב הונא דאמר רב הונא:																						!
אימר דאמר רב הונא שלא ינהג בהן דרך בזיון, ראוי מי אמר?																							?
אלא כדאמר רב שמואל בר רב יצחק:																							!

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

עירובין-המוצא תפילין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הכא נמי: מקום יש ביד שראוי להניח בו שתי תפילין.											!	
(דברים ו') על ידך - זו קיבורת, בין עיניך - זו קדקד.	תנא דבי מנשה:											◊
היכא?											^	
מקום שמוחו של תינוק רופס.	אמרי דבי רבי ינאי:										!	◊
לימא בדרב שמואל בר רב יצחק קמילג' דתנא קמא לית ליה דרב שמואל בר רב יצחק, ורבן גמליאל אית ליה דרב שמואל בר רב יצחק												⚡
לא, דכולי עלמא אית להו דרב שמואל בר רב יצחק. והכא בשבת זמן תפילין קמילג'.												! ◊
שבת זמן תפילין הוא	דתנא קמא סבר:										!	◊
שבת לאו זמן תפילין הוא.	ורבן גמליאל סבר:										!	◊
ואיבעית אימא: דכולי עלמא - שבת זמן תפילין הוא. והכא במצות צריכות כוונה קמילג'.												! ◊
לצאת בעי כוונה	תנא קמא סבר:										!	◊
לא בעי כוונה.	ורבן גמליאל סבר:										!	◊
ואיבעית אימא: דכולי עלמא לצאת לא בעי כוונה. והכא, לעבור משום כל תוסיף קמילג'.												! ◊
לעבור משום כל תוסיף - לא בעי כוונה	דתנא קמא סבר:										!	◊
לעבור משום כל תוסיף - בעי כוונה.	ורבן גמליאל סבר:										!	◊
ואיבעית אימא: אי דסבירא לן דשבת זמן תפילין - דכולי עלמא לא לעבור בעי כוונה, ולא לצאת בעי כוונה. והכא בלעבור שלא בזמנו קמילג'.												! ◊
לא בעי כוונה	תנא קמא סבר:										!	◊
לעבור שלא בזמנו - בעי כוונה.	ורבן גמליאל סבר:										!	◊
אי הכי, לרבי מאיר זוג אחד נמי לא ועוד: הישן בשמיני בסוכה ילקה												⚡ ◊
אלא מחוורתא כדשנינן מעיקרא.												! ◊
ומאן שמעת ליה שבת זמן תפילין												^ ◊
רבי עקיבא.												! ◊
(שמות י"ג) ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה - ימים ולא לילות. מימים ולא כל ימים, פרט לשבתות וימים טובים, דברי רבי יוסי הגלילי.	דתניא: [רבי יוסי הגלילי]										!	◊
לא נאמר חוקה זו אלא לענין פסח בלבד.	רבי עקיבא:										!	◊
הפסח והמילה מצות עשה	ואלא הא דתנן:										⚡	◊
לימא דלא כרבי עקיבא דאי רבי עקיבא - כיון דמוקי לה בפסח, לא נמי איכא, כדרבי אבין אמר רבי אילעאי												⚡ ◊
כל מקום שנאמר השמר פן ואל - אינו אלא בלא תעשה.	דאמר רבי אבין אמר רבי אילעאי:											⚡ ◊
אפילו תימא רבי עקיבא: השמר דלאו - לאו, השמר דעשה - עשה.												! ◊
וסבר רבי עקיבא שבת זמן תפילין הוא?												⚡ ◊
יכול יניח אדם תפילין בשבתות וימים טובים - תלמוד לומר (שמות י"ג) והיה לך לאות על ידך - מי שצריכין אות, יצאו אלו שהן גופן אות	והתניא, רבי עקיבא											⚡ ◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

עירובין-המוצא תפילין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלא, האי תנא הוא											!	◊
הניעור בלילה, רצה - חולץ, רצה - מניה, דברי רבי נתן.	דתניא: [רבי נתן]										!	◊
אין מניחין תפילין בלילה.	יונתן הקיטוני:										!	◊
מדלילה לתנא קמא זמן תפילין - שבת נמי זמן תפילין.											!	
לילה זמן תפילין הוא, שבת - לאו זמן תפילין הוא. דהא שמעינן ליה לרבי עקיבא, דאמר: לילה זמן תפילין הוא, שבת לאו זמן תפילין הוא	דילמא סבירא ליה: [רבי נתן]										!	◊
אלא האי תנא הוא											!	◊
מיכל בת כושי היתה מנחת תפילין ולא מיחו בה חכמים. ואשתו של יונה היתה עולה לרגל ולא מיחו בה חכמים.	דתניא:										!	◊
מדלא מיחו בה חכמים - אלמא קסברי: מצות עשה שלא הזמן גרמא היא.											!	◊
ודילמא סבר לה כרבי יוסי											!	◊
נשים סומכות רשות.	דאמר: [רבי יוסי]										!	◊
דאי לא תימא הכי - אשתו של יונה היתה עולה לרגל ולא מיחו בה. מי איכא למאן דאמר רגל לאו מצות עשה שהזמן גרמא הוא? אלא: קסבר רשות, הכא נמי: רשות.											!	◊
אלא האי תנא היא											!	◊
המוצא תפילין מכניסין זוג זוג, אחד האיש ואחד האשה, אחד חדשות ואחד ישנות, דברי רבי מאיר.	דתניא: [רבי מאיר]										!	◊
אוסר בחדשות ומתיר בישנות.	רבי יהודה:										!	◊
ע"כ לא פליגי אלא בחדשות וישנות, אבל באשה - לא פליגי. שמע מינה: מצות עשה שלא הזמן גרמא הוא, וכל מצות עשה שאין הזמן גרמא נשים חייבות.											!	◊
ודילמא סבר לה כרבי יוסי											!	◊
נשים סומכות רשות?	דאמר: [רבי יוסי]										!	◊
לא סלקא דעתך, דלא רבי מאיר סבר לה כרבי יוסי, ולא רבי יהודה סבר לה כרבי יוסי.											!	◊
לא רבי מאיר סבר לה כרבי יוסי											!	◊
אין מעכבין את התינוקות מלתקוע.	דתנן:										!	◊
הא נשים - מעכבין.											!	◊
וסתם מתניתין רבי מאיר.											!	◊
ולא רבי יהודה סבר לה כרבי יוסי											!	◊
(ויקרא א') דבר אל בני ישראל וסמך - בני ישראל סומכין ואין בנות ישראל סומכות.	דתניא: [ת"ק]										!	◊
נשים סומכות רשות.	רבי יוסי ורבי שמעון:										!	◊
וסתם סיפרא מני - רבי יהודה.											!	◊
המוצא תכלת בשוק, לשונות - פסולות, חוטין - כשרין.	רבי אלעזר:										!	◊
מאי שנא לשונות - דאמר: אדעתא דגלימא צבעינהו. חוטין נמי, נימא: אדעתא דגלימא טוינהו											!	◊
בשזורים.											!	◊

statement-מימרא-מ
 challenge-קושיא-ש
 question-שאלה-ש
 answer-תירוץ-ת!
 proof-ראיה-ר

disputants-חולקים-ח
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review
 מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment
 story-מעשה-מ

מקרא-key:

עירובין-המוצא תפילין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
שזורים נמי, נימא: אדעתא דשיפתא דגלימא עייפינהו											ז
במופסקין, דכולי האי ודאי לא טרחי אינשי.											ז
וכי אדם טורח לעשות קמיע כמין תפילין?	רבא:										ז
במה דברים אמורים - בישנות, אבל בחדשות - פטור	דתנן:										ז
המוצא תכלת בשוק, לשונות - פסולין, חוטין מופסקין - כשרין, לפי שאין אדם טורח.	רבי זירא לאהבה בריה, פוק תני להו:										ז
ומשום דתני לה אהבה בריה דרבי זירא כיפי תלא לה?	רבא:										ז
במה דברים אמורים - בישנות אבל בחדשות - פטור	והתנן:										ז
טרח ולא טרח - תנאי היא	אלא אמר רבא:										ז
המוצא תפילין - מכניסן זוג זוג, אחד האיש ואחד האשה, אחד חדשות ואחד ישנות. דברי רבי מאיר.	דנתיא: [רבי מאיר]										ז
אוסר בחדשות ומתיר בישנות.	רבי יהודה:										ז
טרח אינשי	אלמא, מר סבר: [רבי יהודה]										ז
לא טרח אינשי.	ומר סבר: [רבי מאיר]										ז
(שיצ"י עצב"י סימן).											ז
אלו הן ישנות - כל שיש בהן רצועות ומקשרות, חדשות - יש בהן רצועות ולא מקשרות.	והשתא דתני אבהו דשמואל בר רב יצחק:										ז
דכולי עלמא לא טרח אינשי.											ז
וליענבינהו מיענב											ז
זאת אומרת: עניבה פסולה בתפילין.	רב חסדא:										ז
רבי יהודה לטעמיה	אביי:										ז
עניבה קשירה מעלייתא היא.	דאמר: [רבי יהודה]										ז
טעמא דעניבה קשירה מעלייתא היא, הא לאו הכי - עניב להו?											ז
קשר של תפילין הלכה למשה מסיני הוא.	והאמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב:										ז
ונוייהו לבך	ואמר רב נחמן:										ז
דעניב להו כעין קשירה דידהו.											ז
הלוקח תפילין ממי שאינו מומחה - בודק שתים של יד ואחת של ראש, או שתים של ראש ואחת של יד.	רב חסדא אמר רב:										ז
מה נפשך איי מחד גברא קא זבין - לבדוק או שלש של יד או שלש של ראש. אי מתרי תלתא גברי זבין - כל חד וחד ליבעי בדיקה											ז
לעולם מחד גברא זבין, ובעינן דמיתמחי בשל יד ובשל ראש.											ז
איני?											ז
בתפילין בודק שלש של יד ושל ראש.	והא תני רבה בר שמואל:										ז

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

עירובין-המוצא תפילין	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
מאי לאו או שלש של יד, או שלש של ראש?				ג								צז
לא, שלש, מהן של יד מהן של ראש.				!								צז
בתפילין בודק שתיים של יד ושל ראש	והתני רב כהנא:			ג								צז
הא מני - רבי היא				!								צז
בתרי זימני הוי חזקה.	דאמר: [רבי]			!								צז
אי רבי				ג								צז
וכן בצבת השני, וכן בצבת השלישי.	אימא סיפא:			ג								צז
ואי רבי - שלישי מי אית ליה?				ג								צז
מודה רבי בצבתים, דמתרי תלתא גברי זבין.	[רבי]			!								צז
אי הכי, אפילו רביעי נמי, ואפילו חמישי נמי				ג								צז
אין הכי נמי. והאי דקתני שלישי - לאפוקי מחזקה, ולעולם אפילו רביעי וחמישי נמי.				!								צז
מצאן צבתים או כריכות וכו'.												צז <
מאי צבתים, ומאי כריכות?												צז ^
הן הן צבתים, הן הן כריכות. צבתים - זווי זווי, כריכות - דכריכן טובא.	רב יהודה אמר רב:			!								צז
מחשיך עליהן ומביאן.												צז <
ואמאי? לעיילינהו זוג זוג				ג								צז
כל שאילו מכניסן זוג זוג וכלות קודם שקיעת החמה - מכניסן זוג זוג, ואי לא - מחשיך עליהן ומביאן.	רב יצחק בריה דרב יהודה, לדידי מיפרשא ליה מיניה דאבא:			!								צז
ובסכנה מכסן והולך.												צז <
ובסכנה מוליכן פחות מארבע אמות	והתניא:			ג								צז
לא קשיא הא - בסכנת נכרי, הא - בסכנת לטטים.	רב:			!								צז
במאי אוקימתא למתניתין - בסכנת נכרי	אמר ליה אבוי:			ג								צז:
נותנן לחבירו, וחבירו לחבירו.	אימא סיפא - רבי שמעון:			ג								צז
כל שכן דאושא מילתא				ג								צז
במה דברים אמורים - בסכנת נכרי, אבל בסכנת ליטטים - מוליכן פחות פחות - מארבע אמות.	חסורי מיחסרא והכי קתני: [ת"ק]			!								צז
נותנן לחבירו וכו'.	רבי שמעון:											צז <
במאי קמיפלגי?												צז ^
פחות מארבע אמות עדיף, דאי אמרת נותנן לחבירו וחבירו לחבירו - אושא מילתא דשבת.	מר סבר: [ת"ק]			!								צז
נותנן לחבירו עדיף, דאי אמרת מוליכן פחות מארבע אמות - זימנין דלא אדעתיה, ואתי לאתויינהו ארבע אמות ברשות הרבים.	ומר סבר: [רבי שמעון]			!								צז

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פסקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
O מעשה-story **! תירוץ-answer**
■ ראייה-proof

מקרא-key:

Talmud Navigator

עירובין-המוצא תפילין	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
וכן בנו.											■	צ"ז <
בנו מאי בעי התם?											⚡	צ"ז
בשילדתו אמו בשדה.	דבי מנשה תנא:										! ◇	צ"ז
ומאי אפילו הן מאה											⚡ ◇	צ"ז
דאף על גב דקשיא ליה ידא, אפילו הכי - הא עדיפא.											!	צ"ז ◇
נותן אדם חבית.	רבי יהודה:										■	צ"ז <
ולית ליה לרבי יהודה הא דתנן:											⚡	צ"ז
הבהמה והכלים כרגלי הבעלים	[תנן]										⚡ ◇	צ"ז
הכא במאי עסקינן - במערן מחבית לחבית. ורבי יהודה לטעמיה	ריש לקיש משום לוי סבא:										! ◇	צ"ז
מים אין בהם ממש.	דאמר: [רבי יהודה]										! ◇	צ"ז
פוטרי במים, מפני שאין בהן ממש.	דתנן: רבי יהודה:										! ■	צ"ז
ומאי לא תהליך זו - לא יהליך מה שבזו יותר מרגלי הבעלים.											!	צ"ז
אימר דשמעת ליה לרבי יהודה היכא דבליען בעיסה, היכא דאיתנהו בעיניהו מי שמעת ליה? השתא בקדירה אמר רבי יהודה לא בטלי, בעיניהו בטלי?											⚡ ◇	צ"ז
מים ומלח - בטלין בעיסה, ואין בטלין בקדירה, מפני רוטבה	דתניא, רבי יהודה:										⚡ ◇	צ"ז
הכא בחבית שקנתה שביתה, ומים שלא קנו שביתה עסקינן, דבטלה חבית לגבי מים.	אלא אמר רבא:										! ◇	צ"ז
המוציא החי במטה - פטור אף על המטה, מפני שהמטה טפילה לו. המוציא אוכלין פחות מכשיעור בכלי - פטור אף על הכלי, מפני שהכלי טפל לו.	כדתנן:										!	צ"ז
בשיירא נתן אדם חבית לחבירו, וחבירו לחבירו.	מתיב רב יוסף, רבי יהודה אומר:										⚡ ◇	צ"ז
בשיירא - אין, שלא בשיירא - לא											⚡	צ"ז
כי תנן נמי במתניתין - בשיירא תנן.	אלא אמר רב יוסף:										! ◇	צ"ז
בשיירא - אפילו חבית שקנתה שביתה ומים שקנו שביתה. שלא בשיירא - חבית שקנתה שביתה ומים שלא קנו שביתה.	אביי:										! ◇	צ"ז
הכא בחבית דהפקר עסקינן, ומים דהפקר עסקינן. ומאן אמרו לו - רבי יוחנן בן גורי היא	רב אשי:										! ◇	צ"ז
הפצוי הפקר קונין שביתה.	דאמר: [רבי יוחנן בן גורי]										! ◇	צ"ז
ומאי לא תהליך זו יותר מרגלי הבעלים - לא יהלכו אלו יותר מכלים שיש להם בעלים.											!	צ"ז
היה קורא בספר על האיסקופה, ונתגלגל הספר מידו - גוללו אצלו.											■	צ"ז
היה קורא בראש הגג ונתגלגל הספר מידו, עד שלא הגיע לעשרה טפחים - גוללו אצלו, משהגיע לעשרה טפחים - הופכו על הכתב.	[ת"ק]										■	צ"ז
אפילו אין מסולק מן הארץ אלא כמלא החוט - גוללו אצלו.	רבי יהודה:										■	צ"ז
אפילו בארץ עצמו - גוללו אצלו, שאין לך דבר משום שבות עומד בפני כתבי הקודש.	רבי שמעון:										■	צ"ז